

HET RODE BOEKJE VAN DE VROUW(EN)

DE LICHAMELIJKE LIEFDE.

Wanneer de eerste maandstonden verschijnen, wanneer het lichaam begint te veranderen zijn we verbaasd. Soms zijn we zelfs droevig, angstig tegenover het vrouwzijn. We vragen ons af: is het aangenaam een vrouw te zijn? Zal ik me nog amuseren? Zijn de maandstonden niet vies?

Natuurlijk is het prettig een vrouw te zijn. Prettig en mooi.

De borsten van een vrouw zijn mooi, of ze nu rond of puntig zijn, klein of groot. Er bestaat geen ideale maat voor de borst, noch voor de heupen, noch voor gans het lichaam, wat de vrouwenbladen en dwaze schoonheidswedstrijden ook beweren.

Een lichaam van vijftien, van twintig, van dertig, veertig of vijftig jaar is mooi: het is levend.

Wat zo fijn is is dat je lichaam het jouwe is, je eigendom en van niemand anders. De maandstonden zijn geen ziekte, geen ongeluk, geen schande, ze betekenen dat je lichaam goed werkt, dat het goed georganiseerd is.

Men moet van zijn lichaam houden zoals het is. Het is dwaas te dromen van een ander lichaam zoals het "ideale" en levensloze van de reclamefoto's voor beha's en korsetten.

Om van zijn lichaam te houden moet men het bekijken, aanraken. Vroeger beweerde men dat het "zondig" was zichzelf naakt te bekijken of, nog erger, zijn eigen lichaam te betasten. Dat is onzin. Iedereen weet graag

hoe zijn lichaam is en om dat te weten moet men zichzelf bekijken en betasten.

Soms is het plezierig zich aan te raken, alsof het iemand anders was die het deed: dat kan geen kwaad; zo leert men zichzelf beter kennen en weet men wat aangenaam is en wat niet. Dat is heel belangrijk om later het leven prettig te maken voor zichzelf en de anderen.

Als men van iemand anders houdt wil men die persoon aanraken, strelen. Eerst raakt men een hand aan, dan een arm en dan wil men het ganse lichaam strelen; dat is zeer aangenaam, vooral als de andere hetzelfde plezier ervaart.

In de meeste gevallen willen de vrouwen mannen strelen en door hen gestreeld worden. Het is opwindend omdat ze zo verschillend zijn. Het is misschien een beetje vreemd in het begin maar daarna hebben ze de indruk elkaar goed aan te vullen; dan zegt men dat men voor elkaar gemaakt is! Dat is waar als het plezier wederzijds is; anders is het bedrog; niemand is voorbestemd om de slaaf van iemand anders te zijn.

Het gebeurt ook dat vrouwen andere vrouwen willen strelen. Er zijn er ook die willen veranderen: nu eens vrijen met mannen en dan weer met vrouwen.

Gewoonlijk worden deze vrouwen misprezen, men noemt ze abnormaal. Daar is geen enkele reden toe. Als ze genieten en doen genieten is er daar niet abnormaals aan. Men heeft het recht niet een vrouw te veroordelen die genot geeft aan een andere vrouw. Het is niet omdat ze geen kinderen kunnen verwekken dat ze kwaad doen.

De vrouwen die vrijen met mannen zijn verplicht op te passen om niet veel kinderen te verwekken en dat vindt men niet slecht.

Als twee personen samen gelukkig zijn, als ze mekaar doen genieten en zo mekaar helpen te leven, kan men ze niet veroordelen noch ze hoe dan ook beoordelen.

Er bestaan verschillende manieren om lief te hebben.

WIJ WILLEN IN ALLE VRIJHEID LIEFHEBBEN.

De taal van het lichaam is al te lang verboden geweest. Men is ze vergeten of doet alsof ze niet bestaat.

Het lichaam van de vrouw wordt beschouwd als een voorwerp dat zijzelf niet kent en dat ze, blindelings, schenkt aan haar lief, aan haar echtgenoot.

In onze tijd is alles omgekeerd: men spreekt nog slechts over genot ten alle koste, technieken van de lichamelijke liefde enz.

Wij, vrouwen, zijn noch seksobjecten voor het genot van de mannen, noch klanten voor erotische gadgets.

Wij willen in alle vrijheid liefhebben.

Met hart en lichaam, volgens onze eigen vrije wil en met behulp van onze eigen vrije verbeelding.

Wij zullen de vrijheid en de verbeelding van de liefde hebben.

Wij zullen er voor vechten!